

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992 Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2020

Núm. 26

**Presidència
de la Sra. Virginia Marí i Rennesson**

Sessió celebrada dia 3 de març de 2020

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 8429/19**, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, relativa a promoció d'equipaments públics en coordinació entre entitats locals i govern autonòmic en mesures de promoció, urbanisme i finançament. 678
- 2) **RGE núm. 140/20**, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a informe de fiscalització de la Sindicatura de Comptes respecte de les retribucions salarials i contractes de l'Oficina de Prevenció i Lluita contra la Corrupció de les Illes Balears.. 685
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Senyors diputats i senyores diputades, començam la Comissió d'Hisenda de dia 3 de març de 2020. En primer lloc, voldria saber si hi ha alguna substitució.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sí, presidenta, en lloc de Pilar Costa, Jordi Marí.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Marí. Llavors si no hi ha més substitucions, passarem ja al debat de l'ordre del dia s'avui relatiu al debat de les proposicions no de llei RGE núm. 8429/19, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, relativa a la promoció d'equipaments públics en coordinació entre entitats locals i govern autonòmic en mesures de promoció, urbanisme i finançament, i la RGE núm. 140/20, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears relativa a informe de fiscalització de la Sindicatura de Comptes respecte de les retribucions salarials i contractes de l'Oficina de Prevenció i Lluita contra la Corrupció de les Illes Balears.

1) Proposició no de llei RGE núm. 8429/19, presentada pels Grups Parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca, relativa a promoció d'equipaments públics en coordinació entre entitats locals i govern autonòmic en mesures de promoció, urbanisme i finançament.

Per a la defensa de la primera proposició no de llei RGE núm. 8429/19, intervé en primer lloc per part del Grup Parlamentari Socialista el Sr. Marí, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. MARÍ I TUR:

Sí, gràcies, presidenta. Diputats, bones tardes a tots. Pens que, arribat el mes de març de 2020, no hi hagi ningú, o almanco ningú en aquesta cambra dels presents, que desconegui la Llei 2/2012, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, més coneguda com a llei Montoro, una llei que... si ho volem recordar, una llei que, a través de restriccions pressupostàries i un control sobre les administracions, dictat des del Ministeri d'Hisenda de Madrid, ofega administrativament i econòmicament les administracions.

Amb aquesta llei arribam a dia d'avui a una situació injusta en què ens trobam, en què hi ha multitud d'entitats locals amb una situació financera còmode, situacions sanejades, sense dèficit, amb un superàvit estructural, diguéssim, i amb uns romanents de tresoreria de l'ordre de 500 milions d'euros en conjunt de les entitats locals de la nostra comunitat autònoma que estan aturats als bancs. Per tant, l'única utilitat que es treu a aquests romanents són els dels mateixos bancs que en són dipositaris i aquestes restriccions pressupostàries impedeixen

revertir aquesta situació, invertir aquests romanents en la millora de les condicions de vida dels ciutadans.

Per tant, la incongruència és evident i és clara, tenir uns sous que són de tots els ciutadans i no poder-los dedicar a la millora dels serveis que necessiten i demanden aquests ciutadans, simplement es poden dedicar a compensar el deute amb els bancs i ara més endavant..., fins i tot fins al punt que les entitats locals es veuen penalitzades pels bancs que simplement custodien aquests fons que no poden gastar.

És, per tant, una llei amb un efecte pervers que supedita la lluita contra la precarietat i la desigualtat a una reducció de l'endeutament. Per tant, el que diu aquesta llei és que primer van els bancs i que segon, hi aniran les persones que hi ha darrere.

I com que també des del nostre grup parlamentari pensam que és injust tractar igual a tots aquells que tenen diferents circumstàncies, és dona el cas que hi ha una multitud d'entitats locals, de municipis sense deute amb un superàvit ja no només d'un exercici, sinó de quatre, cinc, sis exercicis. Per tant, no ens sembla lògica la contínua subjecció d'aquestes entitats locals, d'aquestes administracions a aquestes restriccions d'estabilitat pressupostària.

Això és un punt que s'ha reclamat des del nostre partit des de l'aprovació d'aquesta llei i també està inclòs al segon punt -com hauran vist- d'aquesta proposició no de llei.

Per tant, l'aplicació d'aquestes restriccions és un evident atac frontal contra l'autonomia i les competències de les entitats locals i altres administracions sanejades. Per tant, veiem un dret constitucional, com és l'autonomia local, que es troba retallat amb un evident exercici recentralitzador que ha fet aquesta llei Montoro, que, en fixar un regla de despesa d'una manera prou arbitrària des de Madrid, fa que després les administracions hagin de fer malabars per poder complir, per una banda, les demandes de serveis de la ciutadania en complir aquesta regla de despesa. Tot això, fins aquí per una banda.

Per l'altra banda, tenim unes necessitats d'equipaments socials, sanitaris, educatius, de qualsevol tipus, derivat d'un elevadíssim creixement demogràfic que venim experimentant en aquesta comunitat i que a més tindrà d'aquí a 2030 el major creixement estatal en termes demogràfics d'Espanya, amb un... arribant a 1,38 milions d'habitants en aquesta comunitat. És un augment del 18,6% i duplicant el nombre de persones dependents de 20.000 a 40.000...

LA SRA. PRESIDENTA:

Li queda un minut.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, presidenta. Tot això fa més evident la necessitat de combinar dues eines disponibles per desenvolupar equipament públic i social tan necessari, que sempre ve condicionat per temes urbanístics i per temes econòmics.

Per tant, com dic, el que proposam aquí és utilitzar les mesures d'agilització que permet el Decret Llei 1/2018 en qüestions urbanístiques, i una flexibilització, una revisió de la Llei d'estabilitat pressupostària que permeti no només les inversions financerament sostenibles, sinó també el finançament d'aquestes inversions d'urgència en equipaments públics i socials.

Per tant, per aquestes qüestions demanam el suport de la Cambra en aquesta proposició no de llei.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Marí. És el torn ara per defensar aquesta proposició de la representant del Grup Parlamentari Unidas Podemos, la Sra. Martín, per un temps màxim de cinc minuts.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Evidentment, les administracions locals són les més properes a la ciutadania i les que estan més en contacte amb les necessitats de la població. Per donar resposta a aquestes necessitats han de menester recursos i, com bé ha dit el portaveu que m'ha precedit, la Llei d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera coarta el desenvolupament de les funcions de les entitats locals. Amés, ens trobam que cada vegada més es fa una molt bona gestió i se generen tota una sèrie de superàvits, bé derivats de la Llei de contractes, bé de l'aplicació dels diferents impostos als municipis.

Què passa? Que després es troben fermats de mans per poder dur a terme tota una sèrie d'inversions, han de dipositar aquests doblers als bancs i, a sobre, han de pagar als bancs, una cosa que és, a més, surrealista i amb la qual estam absolutament en contra, han de pagar perquè els bancs tinguin allà dipositats els doblers. No és que no els donin rendiment, sinó que a més els cobren, o sigui, una cosa absolutament surrealista.

En aquest parlament hem parlat en diverses ocasions de la manca d'equipaments i de les necessitats dels diferents municipis. Dins aquesta PNL nosaltres el que proposam és que aquests municipis que no tenen deute i que tenen superàvit pressupostari puguin destinar els doblers a equipaments públics de naturalesa educativa, sanitària o social en sòls que les entitats locals de la comunitat autònoma de les Illes Balears posin a disposició.

De què parlam? Parlam de tota l'etapa educativa 0-3, que també n'hem parlat molt i tenim un pacte educatiu a nivell del Parlament amb gran consens dels grups polítics; de necessitats sanitàries, n'hem parlat també moltíssim, o socials.

En definitiva, el que volem és que aquells recursos es puguin destinar a donar millors serveis a la ciutadania de les nostres illes i evidentment plantejam el nostre desacord

flagrant amb aquesta llei d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera que al final ve a coartar els nostres municipis i consells.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Martín. Correspon ara el torn a la representant del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Crec que els meus companys ja han explicat bàsicament què és el que impulsa aquesta proposició no de llei.

Des de MÉS per Mallorca només volem instar que ja fa vuit anys d'aquesta llei Montoro, ja fa vuit anys que les entitats locals pateixen aquesta llei, que crec que penalitza poder donar serveis bàsics a la seva ciutadania amb els seus propis recursos, i es veuen obligats precisament a tenir doblers al banc sense poder-los fer servir.

Ara bé, també hem de recordar que fa vint mesos que el Sr. Rajoy ja no hi és, que no hi ha el Partit Popular a nivell del Govern espanyol, fa poc que hi ha un nou govern de coalició. Per tant, des de MÉS per Mallorca instam que aquesta derogació, flexibilització de la llei anomenada aquesta llei Montoro de sostenibilitat financera idò sigui... es faci el més urgent possible i el més aviat possible precisament per poder facilitar que les entitats locals puguin fer servir els seus recursos per donar aquests serveis que consideren dins la seva autonomia, i sobretot vista la circumstància quasi ara fins i tot que s'ha afegit a aquesta situació, que és que els bancs, a més, els demanen pagar interessos per tenir doblers al banc.

Sabem tots per les notícies que Alcúdia pràcticament per aquests més de 80 milions tal vegada haurà de pagar més de 400.000 euros anuals per tenir aquests doblers en el banc. També veiem l'intent precisament d'aquests ajuntaments de sobreviure i precisament no haver de gastar doblers públics en interessos bancaris, amb aquesta possible enginyeria financera que intenten Alcúdia i l'Ajuntament de Sa Pobla, a veure si poden deixar-se doblers mútuament, etc..

La qüestió bàsicament és que aquesta derogació i aquesta flexibilització de la llei Montoro es faci el més aviat possible.

I des de MÉS per Mallorca, res més.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Passem ara als torns de fixació de posicions. En primer lloc té la paraula el representant del Grup Parlamentari Popular, el Sr. Antoni Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo crec que aquí s'han de tractar dos temes. En un no hi estarem d'acord i en els altres dos crec que sí.

En primer lloc, en el tema de la Llei d'estabilitat pressupostària, de la regla de la despesa i la famosa llei Montoro, en primer lloc realment un queda sorprès que encara no s'hagi entès per què existeix la llei Montoro, i quin és el concepte de la regla de la despesa i per què hi ha la regla de la despesa, i per què hi ha les inversions financerament sostenibles. La regla de la despesa és de les coses més keynesianes que poden existir. Els sonarà, a vostès, del Partit Socialista; sí, sí, keynesià, perquè era el mateix Keynes que deia "escolti, quan vénen temps dolents s'ha de poder tenir dèficit, però quan vénen temps bons s'ha de tenir superàvit, i l'única forma de tenir superàvit és que no tots els increments d'ingressos es transformin en increments de despesa, sinó que s'estalviï en temps de bonança per tal d'aconseguir que quan tornin a venir mal dades es tenguí el suport econòmic suficient com per poder afrontar la crisi".

Per tant la regla de la despesa es va concebre en aquest sentit. I, en segon lloc, les inversions financerament sostenibles es varen posar damunt la taula per evitar comprometre despesa estructural de cara al futur; vull dir, les inversions financerament sostenibles és senzillament una metodologia per tal d'invertir superàvits en inversions que no generin compromisos de despesa futura, sinó que sigui una despesa..., per exemple, sanejament i depuració d'aigües; no es genera cap despesa futura; sí que generen despesa les inversions que comporten per exemple una despesa corrent que es consolida en el temps. Per tant la finalitat tant de la regla de la despesa com de les inversions financerament sostenibles són aqueixes, no és altra qüestió.

Per tant, des del nostre punt de vista l'única justificació de la flexibilització de la regla de la despesa es deu a municipis on efectivament els romanents de tresoreria han arribat a nivells desorbitats com pugui ser el cas d'Alcúdia, que hi estam d'acord. En aquests casos entenem que sí que s'ha de flexibilitzar totalment i absolutament, no derogar!, no derogar la regla de la despesa, com vostès plantegen en el punt 2, però sí flexibilitzar-la al màxim, en dos sentits: en primer lloc, estam d'acord que es puguin fer inversions, però inversions financerament sostenibles. Per cert, vostès diuen "inversions en usos educatius, sanitaris, socials". Escoltin, actualment ja poden fer-ho, si són inversions financerament sostenible. El grup de programa 321 és creació de centres docents, i el 323 també està vinculat a matèria educativa. Per tant això ja es pot fer, no fa falta que diguin "altres inversions... inversions financerament sostenibles i altres", en matèria educativa i no sé què, com plantegen al punt 1, però sí poden dir inversions financerament sostenibles.

És veritat que és complexa la tramitació de les inversions financerament sostenibles, per tant potser el que s'ha de fer és flexibilitzar-ho molt més, que sigui molt més fàcil fer aquestes inversions financerament sostenibles; potser no fa

falta que els municipis sanejats ho comuniquin al ministeri, com s'ha de fer actualment... En fi, flexibilitzar-ho molt més, però des del nostre punt de vista no només s'ha de poder gastar més, sinó abaixar els impostos, per exemple; potser podem proposar que els municipis que ho estimin convenient utilitzin el romanent el romanent per abaixar els impostos; o la possibilitat d'invertir els romanents acumulats, per exemple a Alcúdia, en deute d'altres administracions públiques, com s'ha plantejat. Estam perfectament d'acord que si un municipi té romanents elevats pugui invertir en deute de l'Estat aquests romanents, o en deute de la comunitat autònoma, o en deute d'un altre municipi, o fer préstecs, en aquest sentit per evitar justament això, que no s'hagin de pagar comissions per tot això.

Perquè mirin...

LA SRA. PRESIDENTA:

Queda un minut.

EL SR. COSTA I COSTA:

... això de derogar... -sí, un minut-, això de derogar la regla de la despesa o de flexibilitzar les lleis d'estabilitat pressupostària, ja en coneixem els resultats: el 2006 vostès, el Partit Socialista, varen fer la mateixa flexibilització i els arguments eren idèntics; el 2008 ja varen veure com ens anava la situació.

Per altra banda -ho ha apuntat la Sra. Campomar- fa vint mesos que està governant el Sr. Sánchez; 40 decrets lleis aprovats. I com és que no ha derogat la regla de la despesa?, per què no ho ha fet? Caldria preguntar-se això. És més, l'AIREF fa dos dies va dir que no hi estaven d'acord. Nosaltres compartim més la postura de l'AIREF que no la de la ministra Montoro, sense perjudici, repetesc, que el Grup Parlamentari Popular està totalment d'acord a flexibilitzar al màxim la regla de la despesa, no derogar-la però sí flexibilitzar-la al màxim, per tal que els municipis que no tenen deute puguin invertir el seu deute o abaixar els impostos o fer més despesa.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Costa. És el torn ara del representant del Grup Parlamentari Ciudadanos, el Sr. Juan Manuel Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, presidenta. En primer lloc els diré... reiteraré el posicionament de Ciutadans del que és derogar completament una llei que precisament posa, almanco, i entenem que malament, però que posa una referència a la despesa a la carta i amb uns exemples de malbaratament i d'haver posat la tresoreria municipal i dels ens locals en situació de ruïna. Per tant ja els manifest la nostra voluntat de donar suport a gran part de la proposició no de llei en la línia que plantegen aquí,

que és de revisió i de promoció d'aquesta revisió i d'aquesta relectura d'una llei.

Vull pensar que el Sr. Pedro Sánchez, ara que té un govern bastant consolidat, sembla, no estarà d'acord a tornar enmig d'una crisi a allò de despesa a la carta i arribar quasi a la situació de fallida i de necessitat quasi de rescat, sinó que presentarà unes mesures i esperem que dugui aquesta revisió de la llei, molt legítima per la seva part, o una altra llei, i acabem amb el nom aquest de llei Montoro, però que tinguem la responsabilitat de premiar evidentment i garantir l'execució de la despesa local a les entitats locals sanejades, amb un concepte molt indeterminat però sanejades, i vigili o posi cura i límit als que no duguin una línia de racionalitat en la despesa.

Des de Ciutadans tenim molt clar que la Llei de racionalització i sostenibilitat dels mitjans locals, la llei Montoro, no va defensar ni molt manco el principi d'autonomia local, va actuar en un moment on això els va passar ben per damunt, i evidentment, malgrat fos una situació de crisi econòmica i financera, les entitats locals no varen poder donar la resposta immediata i necessària a les polítiques de proximitat i evidentment a les polítiques socials que patien els ciutadans i les ciutadanes de cada municipi.

Jo crec que es tracta en aquesta revisió de posar incentius i no de posar traves, i això és el que s'hauria de fer. La Carta europea d'autonomia local així reconeix que davant aquestes situacions les entitats locals són les que fan el major esforç i han de tenir el major marge, però lògicament s'ha de tenir prou cura amb les que es fan enfora d'aquesta línia.

No hem d'oblidar, i no serà el meu partit polític que defensi la llei Montoro, però el que sí hem de tenir clar és el corol·lari de crisi pressupostària i financera en què es trobava Espanya en aquell moment, les pressions de la Unió Europea sobre la reducció de despesa pública, conseqüència d'una reforma constitucional, la llei Montoro, si no, no li hagués permès tal volta, l'article 135, que no va ser precisament d'un dels dos partits frontissa..., perdó, del bipartidisme, és a dir, va ser del Partit Socialista, cercar aquesta pressió a prendre mesures. Però evidentment les que han patit han estat les corporacions locals, és tremendament injusta la situació en què es troben, i crec que les iniciatives que vagin a crear aquesta justícia cap a l'autonomia local, recuperar-la, són fonamentals. Per tant esperem que sigui també el govern de Sánchez-Iglesias el que tinguem en compte també el risc que suposa donar de bell nou carta blanca a la despesa.

Nosaltres en aquesta línia sí parlem d'una reforma, no d'una derogació de la llei. Per tant, donarem suport al punt 1, quan planteja el tema de la revisió, i el 3 i el 4 van prou vinculats perquè puguin dur, lògicament, els interessos de la nostra comunitat autònoma a prioritzar les polítiques socials, tal com presumeix aquesta famosa foto de Bellver, i dur a terme les infraestructures que des del nostre grup parlamentari demanam com a imprescindibles sobre...

LA SRA. PRESIDENTA:

Un minut.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA.

... el tema d'estructura sanitària, estructures educatives, infraestructures educatives i sobretot socials que no permeten acabar amb aquesta llista d'espera o amb la qualitat d'aquests serveis públics.

En aquest sentit, nosaltres en el punt 1, quan parlem d'eximir amb aquesta incertesa que tenim del que pot suposar, ens abstenem. Entenc que els quatre punts van vinculats, per tant, no seria congruent per la nostra part dur a terme un vot en contra, però per descomptat ens abstenem perquè no veiem definida aquesta (...).

Jo diria només una cosa, presidenta, uns segons per dir que alerta amb la demagògia quan tractam de dir que les entitats financeres, els bancs, són *los malos*, tots els governs, en aquesta comunitat dels dos colors, han acudit al crèdit per poder dur *a lo bestia* la despesa per dur a terme el seu programa de govern, i això als bancs que han prestat. Tant de bo arribem que no sigui així i no hi hagi cap entitat financera perquè per llei pugui fer-ho quan no es tinguin sanejats els comptes o el perill de fallida de la caixa de la comunitat autònoma.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Gómez. És el torn ara del representant del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, el Sr. Rodríguez.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sra. Presidenta. A ver, aquí nos vienen a contar el final de la película, pero también nos tendrían que contar el principio, ¿por qué esta ley de estabilidad presupuestaria? ¿Por qué esta ley Montoro tan demonizada?

Este país estaba al borde de la quiebra, de la intervención, ustedes lo saben perfectamente y fue en gran parte gracias a su gestión. Si no se hubieran intervenido las cuentas de esta manera de las entidades locales, de las comunidades autónomas y no se hubiera hecho un enorme esfuerzo de austeridad este país se hubiera encontrado en una situación muchísimo más difícil y nos hubiera costado muchísimo más salir de la crisis económica.

Pero bueno, una vez superada ésta, sí estamos de acuerdo en que sí, no se puede penalizar a aquellos ayuntamientos, a aquellas entidades locales que mejor lo están haciendo, que menos deuda tienen, que más superávit acumulan y es evidente que de alguna forma se tiene que revisar esta ley para permitir a los ayuntamientos hacer frente a sus necesidades, pero ya digo, especialmente a aquellos que han hecho bien las cosas.

Porque, en su exposición el Grupo Socialista ha dicho algo que es que me ha parecido muy curioso, dice, es que sólo dejan emplear este dinero para pagar la deuda. Es que creo que ustedes nunca han entendido que las deudas hay que pagarlas y ése es el gran problema de fondo de toda su trayectoria económica, que el dinero que se pide prestado tarde o temprano hay que devolverlo. Parece que a ustedes les horroriza que el dinero que hemos pedido prestado lo tengamos que devolver, y por supuesto tenemos que hacerlo.

En este sentido, y no quiero incidir más en lo que ya han expuesto los grupos parlamentarios que me han antecedido, estamos de acuerdo con parte de lo que ustedes dicen, con que sí esta ley se tiene que revisar, sí en algunos puntos es profundamente injusta con las entidades locales, que son las más próximas al ciudadano y las que muchas veces además actúan como subsidiarias de lo que no hacen otras administraciones.

Cuando vinieron aquí los presupuestos de la comunidad autónoma, nosotros intentamos en varias propuestas de reforma de los presupuestos dar más dinero a los ayuntamientos. A nosotros nos preocupa mucho la financiación de las entidades locales porque aquellos que participamos en el gobierno o en la oposición en los ayuntamientos sabemos de la dificultad que tienen éstos y sobre todo, como ya he dicho, de que muchas veces intervienen como agentes subsidiarios de aquellas funciones que aún no siendo de su competencia acaban asumiendo.

Por todo ello, no vamos a votar en contra de esta proposición de ley, pero sí nos vamos a abstener.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Rodríguez. Seria el torn ara del representant del Grup El Pi Proposta per les Illes Balears, però no hi ha cap diputat a la sala.

Així doncs, donam la paraula al representant del Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Castells i Baró.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, crec que els dos primers punts que fan referència a la Llei Montoro, crec que la postura del meu grup és molt similar a la dels grups proposants, la veritat és que està redactada, com ja han assenyalat alguns portaveus de l'oposició, està redactada en uns termes molt prudents, no?, revisió, eximir del compliment, fins i tot encara el Sr. Costa ha parlat que demana la derogació i jo no sé veure en cap d'aquests dos punts que es demani la derogació d'aquesta llei. Per tant, fins i tot en semblaria acceptable per al Partit Popular, doncs, imaginin-se per a mi, per al meu grup.

Les meves objeccions a aquesta proposició no de llei, Sr. Marí, vénen per un altre punt i és en la vinculació que vostès

fan d'afavorir la disponibilitat de despesa dels ajuntaments amb les declaracions d'interès autonòmic, vinculació que per a mi té un punt de pervers. Per què té un punt de pervers? Perquè vostès en el tercer punt insten el Govern a promoure aquestes declaracions d'interès autonòmic. Aquestes declaracions d'interès autonòmic, que es van incorporar al nostre ordenament jurídic a través d'un decret llei, tenen un caràcter extraordinari, és a dir, en casos extraordinaris en què hi hagi uns problemes urbanístics que impedeixin el desenvolupament d'aquests equipaments, el Govern pot saltar-se la normativa urbanística i promoure i obtenir llicència per a uns equipaments que, d'acord amb el planejament dels municipis, no es podrien fer.

Ah!, escolti!, a veure, és que el que no podem és convertir una norma pensada per a una excepció amb una nova norma. Escolti!, llavors ja que desapareguin tots els ajuntaments i que el Govern de les Illes Balears faci d'ajuntament de les Illes Balears i que vagi fent els equipaments allà on li doni la gana passant el..., diguem, ignorant els planejaments dels ajuntaments. Aleshores, jo no puc estar d'acord amb el tercer punt en què instem a promoure declaracions d'interès autonòmic. Escolti!, que les declaracions d'interès autonòmic precisament és per atacar aquells punts on hi ha un coll d'ampolla, on hi ha una objecció, on hi ha una gran necessitat i, miri, en aquest cas tots fem la vista grossa i eximim del compliment del planejament. El que a mi em sembla poc defensable és que aquest parlament insti el Govern a saltar-se de forma sistemàtica el planejament municipal.

Per tant, és per això que li dic que per a mi té un punt de pervers el punt 3 i el punt 4, perquè la clau de tot el que vostè ens proposa avui aquí, Sr. Marí, rau en l'última paraula del punt 4, que és el finançament. És a dir, vostè per què vincula Llei Montoro, disponibilitat de despesa dels ajuntaments i declaracions d'interès autonòmic? Perquè vostè, la idea que hi ha aquí, i que jo crec que hagués estat més correcte plantejar-ho obertament, que és dir, els ajuntaments, amb aquests diners que tenen i que no es poden gastar, que facin els equipaments que hauria de pagar la comunitat autònoma. La qual cosa, insisteixo, a qualque cas puntual em pot semblar bé i pot ser una bona manera d'afavorir que es duguin a terme uns equipaments que d'altra manera no es podrien fer, però d'aquí a convertir això o demanar al Govern que converteixi això en un *modus operandi* habitual, em sap greu, però nosaltres no podem estar-hi d'acord.

Vostè ho ha justificat d'una forma molt efectista i molt convincent amb tota la problemàtica del creixement demogràfic. Escolti, és que el creixement demogràfic de les Illes Balears no l'aturarem tirant aigua amb cubells sense fons, que això és el que passa especialment a l'illa de la qual vostè és diputat. És a dir, és clar, és clar que tenim un problema demogràfic, clar que tenim un problema demogràfic perquè tenim un model econòmic absolutament sostenible, consistent...

LA SRA. PRESIDENTA:

Li queda un minut.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

... -gràcies, Sra. Presidenta-, consistent a fer venir mà d'obra poc qualificada, amb una edat jove que evidentment té fills; és a dir, no és un creixement vegetatiu, és un creixement induït per un model econòmic insostenible. I si la resposta que hem de donar a això és donar carta blanca al Govern perquè comenci a fer equipaments educatius, sanitaris, etc., per atendre aquesta població, escolti, a jo em sap greu, però va totalment en contra del model de desenvolupament que defensa el meu grup i crec que com a mínim altres dos grups que signen aquesta proposició, MÉS per Mallorca i Podem, també estan d'acord amb jo, que estam fent una fugida endavant promovent que es gastin els doblers que tenen els ajuntaments estalviats per fer uns equipaments que hauria de fer la comunitat autònoma, per donar resposta a un creixement demogràfic totalment desafortat que és a causa d'un model econòmic que nosaltres no compartim.

En resum, votarem a favor dels dos primers punts i el nostre vot inicialment serà en contra dels punts 3 i punt 4.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Castells. A continuació passarem el torn, per contradiccions, als grups proposants. En primer lloc, té la paraula el representant del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Marí.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sra. Presidenta. Simplement volia intentar contestar una mica tot el que s'ha dit, agraïm el to constructiu, jo sempre el consider constructiu siguin el que siguin les propostes, fins i tot hauria vist bé que em fessin esmenes i demés.

A veure, respecte del Partit Popular, entenem nosaltres perfectament d'on ve la regla de despesa, per què es fa, però, és clar, tampoc la política keynesiana no deia, no demanava coartar l'autonomia local, que és un dret constitucional, en aquest país, sobretot sobre les entitats, les administracions sanejades i amb superàvit. En Keynes no deia degradar els serveis socials en èpoques de bonança, i això és el que passa, per tant, una mica aquí anam, no és dir regla de despesa sí o no, perquè hi ha eines per flexibilitzar per impedir que passi una mica aquesta situació.

I un poc en aquesta línia també contestaria al partit de VOX, perquè evidentment no diem que no s'hagin de pagar els bancs, ni pagar els deutes, però sí que hi ha maneres de flexibilitzar aquesta manera, perquè no s'hagi de pagar primer totalment el deute, destinar tot a deute i després ja la resta, el que quedi, per dedicar al que vulguem.

Per dir-li, a veure que no em deixi, respecte del comentari de Ciudadanos sobre el punt 2, principalment ve enfocat al tema d'eximir, sobretot està pensat per a les entitats locals

amb superàvit i sanejades que no poden ni tan sols contractar personal. Els ajuntaments volen contractar policies, jardineros, el que sigui i ara mateix no poden, per tant això és una degradació dels serveis públics que fem.

El proposat pel Grup Mixt, també entenc les seves consideracions respecte de la urgència, és com el tema de governar a cop de decret i aquesta suposada urgència, però precisament sí que cobreix de manera constructiva aquestes situacions que es puguin donar d'urgència en equipaments disponibles, simplement.

I una mica una contestació genèrica per a tots, perquè crec que ho ha dit més d'un grup. Nosaltres seguim sent totalment reivindicatius aquí, a Madrid, dins del partit, fora del partit i faltaria més que no poguéssim continuar dins aquesta cambra proposant una proposta per tirar endavant la flexibilització d'aquesta llei.

Per tant, res més. Agrair el suport a tots els grups i res més.

Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Marí. És el torn ara de la representant del Grup Parlamentari Unidas Podemos, la Sra. Martín.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Evidentment en relació a l'aportació del Partit Popular, ha dit moltes coses. Amb referència a la flexibilització de la regla de despesa per a inversions financerament sostenibles, jo crec que la paraula financera la tenen molt clara, no sé si tenen tan clars els compromisos socialment sostenibles. Fer escoltes, fer qualsevol tipus d'equipament que sigui necessari per a un municipi, és clar que s'hauran de contractar mestres, és clar que s'hauran de fer obres de manteniment, però evidentment això va en benefici de la ciutadania. Evidentment no podem estar d'acord amb les seves afirmacions.

Vostès estan d'acord amb invertir romanent, en abaixar els impostos o el deute de l'Estat, o d'altres municipis. VOX també ha fet referència a què els deutes s'han de pagar. Evidentment que s'han de pagar, però hauré de donar el servei en el temps que pagam els deutes, sinó prioritzarem els bancs per sobre de les persones. Crec que aquí hi ha una diferència bastant important de paradigma i de posicionament.

Amb referència a MÉS per Menorca. Jo o no he llegit la mateixa proposta, o no l'hem entesa igual, perquè aquí del que es parla és de fer, de manera coordinada i conjunta, amb les entitats locals, en termes de promoció, tramitació urbanística i finançament, tota una sèrie d'equipaments. Aquí parlem de coordinació i de col·laboració entre les diferents administracions, no diem que el Govern hagi de passar per sobre de ningú. Crec que ho hem entès prou diferent, o per

ventura el redactat no era el suficientment clar, jo l'he tornat llegir ara, el temps que vostè parlava i crec que està prou clar.

I també, no ho sé, té per costum dir-nos el que pensa Podem, jo crec que per dir el que pensa Podem hi som jo en aquesta comissió.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Martín. És el torn ara de la representant del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument. És evident, nosaltres ho hem dit en altres iniciatives, des de MÉS per Mallorca no compartim aquesta criminalització ni de la despesa corrent quan fa referència als serveis públics, tampoc no compartim aquest concepte d'inversions financerament sostenibles de forma absoluta, creiem que els serveis públics no necessàriament sempre han de ser financerament sostenibles i, per tant, cada administració ha de valorar fins a quin punt importa o és més necessari una inversió o una altra. Per tant, estam a favor d'aquesta autonomia.

I després, per una altra banda, crec que nosaltres quan parlem de la Llei Montoro i de l'aplicació a nivell del Govern espanyol des de la seva aprovació ara fa 8 anys, ha estat una dimonització precisament de les administracions que donen els serveis de proximitat, de les administracions que precisament donen els serveis públics. Ells, l'Estat espanyol, el Govern espanyol sempre s'ha deixat el dèficit més gros, sempre s'ha deixat diguem poder gastar el que vulgui, per tant, per a nosaltres no té cap legitimitat precisament una administració que és la que té l'endeutament més gran de tot l'Estat espanyol, no les entitats locals, no les comunitats autònomes, el que està més endeutat és el Govern espanyol.

I per tant, quina legitimitat té precisament una institució que ha fet aeroports en els quals no hi van avions, AVE en els quals no hi ha passatgers, que ha alliberat concessions a grans autopistes sense demanar contraprestacions i que ha aprovat amnisties fiscals.

Per tant, des de MÉS per Mallorca evidentment estam en contra d'aquesta criminalització que s'ha fet tant de les entitats locals, com de les comunitats autònomes amb aquesta llei.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. Una vegada acabat el debat, passarem a votar la proposició no de llei RGE núm. 8429/19. Primer preguntaria al Grup Socialista si podem votar els punts per separat? D'acord, han dit que sí, per tant, passam a votar tots els punts per separat.

En primer lloc, passarem a la votació del punt número 1.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

LA SRA. SECRETÀRIA:

8 vots a favor, 3 en contra, 1 abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passarem a la votació del punt número 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

LA SRA. SECRETÀRIA:

7 vots a favor, 3 en contra, 2 abstencions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passem ara al punt número 3.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

LA SRA. SECRETÀRIA:

7 vots a favor, 1 en contra, 4 abstencions.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per últim passem a la votació de l'últim punt número 4.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

LA SRA. SECRETÀRIA:

7 vots a favor, 1 en contra, 4 abstencions.

LA SRA. PRESIDENTA:

En conseqüència, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 8429/19, relativa a la promoció d'equipaments públics, en coordinació entre entitats locals i Govern autonòmic en mesures de promoció, urbanisme i finançament.

2) Proposició no de llei RGE núm. 140/20, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a informe de fiscalització de la Sindicatura de Comptes respecte de les retribucions salarials i contractes de l'Oficina de Prevenció i Lluita contra la Corrupció de les Illes Balears.

A continuació, passem al debat de la proposició no de llei RGE núm. 140/20, presentada pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a informe de fiscalització de la Sindicatura de Comptes respecte les retribucions salarials i contractes de l'Oficina de Prevenció i Lluita contra la Corrupció de les Illes Balears.

Per a la seva defensa intervé per part del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears el Sr. Rodríguez, per un temps màxim de cinc minuts.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sra. Presidenta. Hemos hablado muchas veces de esta oficina en esta comisión. A día de hoy, tal y como viene en la exposición de motivos, me gustaría que algunos de los partidos que la promovieron, me indicaran para qué ha servido la Oficina Anticorrupción. Yo sólo les puedo hablar de mi caso particular, 16 intentos de introducir mis datos personales telemáticamente y horas perdidas, porque la mitad de veces no les funciona la página.

Este ha sido mi único contacto personal con esta Oficina Anticorrupción, que, por otra parte, habría que decir que tendríamos que empezar a preguntarnos por qué a los diputados se nos exige algo que a los ciudadanos no se les exige, que es presentar en 6 instancias diferentes la misma documentación, en el Parlamento, en la Oficina Anticorrupción, etc. Nos lo tendríamos que hacer mirar, hablamos de ventanilla única y nosotros nos multiplicamos por 14. Menos mal que el que les habla es una persona humilde y no tiene una gran declaración de bienes que hacer, porque si no todavía estaría intentando picarla.

El problema de la Oficina Anticorrupción, que se creó con un objetivo más político que real, es que realmente no tiene competencias, y no tiene competencias porque las competencias están asumidas por una parte por la Fiscalía Anticorrupción, por otra parte por la Sindicatura de Cuentas y, por otra parte, por la Intervención de la comunidad autónoma. Ningún sentido. Nos cuesta 1 millón de euros cada año esta oficina. Si esta oficina se hubiera demostrado en algún momento efectiva para algo, una sola vez desde que entró en funcionamiento...; nunca, no han hecho absolutamente, nunca, nada, no ha servido absolutamente para nada. Pero los ciudadanos con sus impuestos están pagando ese millón de euros que nos cuesta. Cuando nosotros nos estamos aquí quejando constantemente de que estamos infradotados económicamente, de que tenemos muchas necesidades, de que hay emergencias habitacionales, etc., seguimos manteniendo este tipo de estructuras absurdas e innecesarias.

Y, por otra parte, un principio fundamental: ¿quién vigila al vigilante? Nosotros lo que proponemos mediante esta proposición no de ley es precisamente que se fiscalicen las cuentas de la Oficina Anticorrupción mediante la Sindicatura de Comptes.

Por otra parte también quiero decir que una vez leída y estudiada la enmienda presentada por el Partido Popular, la vamos a aceptar. Pensamos que acota en sus justos términos lo que ha sido desde el principio nuestra intención, y por tanto, en caso de que el voto fuera afirmativo, sería en base al articulado propuesto por el Partido Popular en su enmienda.

Gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Rodríguez. Correspon ara passar la paraula al representant del grup parlamentari per al debat de l'esmena RGE núm. 4362/20, passem la paraula al Sr. Costa, representant del Grup Parlamentari Popular.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, des del Grup Parlamentari Popular a grans trets compartim les opinions que s'acaben d'expressar. Creim que l'Oficina de prevenció i lluita contra la corrupció té una escassa utilitat pràctica, perquè les funcions o les competències efectivament les tenen atribuïdes la Fiscalia, la Sindicatura de Comptes i la Intervenció general de la comunitat autònoma; per tant entenem que podria ser un ens perfectament prescindible i que quan va aparèixer aquesta oficina en essència va ser per una qüestió, un plantejament d'un partit polític, és en essència Podemos que ho va plantejar, i per tant, sincerament, no entenem tampoc gaire bé quina utilitat pot tenir, sense perjudici que en la mesura que hi és el Partit Popular mateix ha proposat que s'analitzin, s'investiguin certes qüestions, per exemple el cas de la Sra. Marta Díaz a Eivissa, tal com vàrem plantejar l'altre dia, però, repetesc, perquè hi és, per altra qüestió. Creim que és un ens sincerament que és perfectament prescindible.

Però com que hi és, entenem que és un ens que, com la resta de les administracions públiques, ha de ser fiscalitzat. I com que l'article 61 del Reglament de funcionament de l'Oficina estableix que l'òrgan de fiscalització externa, que té les funcions aquestes, de fiscalització, és la Sindicatura de Comptes, i en la mesura que l'article 10.2 de la Llei 4/2004, de la Sindicatura, estableix que es pot instar per part del Parlament de les Illes Balears, i concretament -alerta!- aquesta comissió d'Hisenda i Pressuposts, aquesta comissió d'Hisenda pot instar..., no la Comissió d'Assumptes Institucionals, ho dic sobretot per alguna PNL que ha entrat fa poc en aquest parlament, aquesta és la comissió competent d'acord amb la Llei 4/2004, la que pot instar la Sindicatura de Comptes a fer un informe general de fiscalització.

Per això hem entrat aquesta esmena, que entenc que el Grup Parlamentari VOX comparteix, que diu exactament això. No ens inventam res: 61 del Reglament, la Sindicatura és la

competent per fer la fiscalització externa; 10.2, aquest parlament i concretament aquesta comissió pot instar la Sindicatura de Comptes perquè es faci aquest informe de fiscalització, d'acord amb el que estableix el mateix article 12 de la Llei 4/2004. En conseqüència nosaltres entenem sense cap mena de dubte que l'Oficina ha de ser fiscalitzada, que és la Sindicatura que ha de fer aquest informe; entenem que ha de ser un informe general, no concret, tal com inicialment plantejava VOX, i per tant per això hem presentat aquesta esmena, perquè es faci aquest informe de fiscalització a la major brevetat possible, i així entenem que s'ha d'instar des d'aquesta comissió.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Costa. Ara ja per al torn de fixacions passarem, en primer lloc, el torn de paraula a la representant del Grup Parlamentari Unidas Podemos, la Sra. Martín.

LA SRA. MARTÍN I PERDIZ:

Gràcies, Sra. Presidenta. En relació amb la PNL presentada per VOX, no hi podria estar més en desacord. L'exposició de motius, sincerament, és que no mereix ni que hi dediqui un segon perquè, bé, de dalt a baix hi podríem entaferrar Tipp-ex.

Vegem. Aquesta setmana també es tractarà a la Comissió d'Assumptes Institucionals l'Oficina anticorrupció. Per part de Podem sempre l'hem defensada, l'hem defensada com una eina que té a veure amb això, amb la prevenció i l'actuació davant la corrupció que es pugui generar per qüestions vinculades als càrrecs públics. El representant de VOX ha dit que, si no l'he entès malament, va estar 16 vegades intentant introduir les dades; entenc que si hi ha qualsevol dificultat el devien poder ajudar, perquè no crec que no crec que estigui en una situació que no sàpiga manejar les eines.

Coincidesc amb ell en una qüestió, i és que se'ns ha demanat a tots els diputats i les diputades presentar la documentació, la declaració de béns a diferents instàncies, tant al Parlament com a l'Oficina anticorrupció com, potser, als que veníem d'altres càrrecs, com pugui ser l'àmbit municipal o els consells insulars, també altres administracions, i seria útil la finestreta única, és l'única qüestió que compartiria de tota la seva exposició.

En referència a l'esmena presentada pel Partit Popular, nosaltres defensam que la Sindicatura, i així es tractarà el dijous, crec, a la Comissió d'Assumptes Institucionals, crec que és el dijous, si no vaig errada, nosaltres defensam que la Sindicatura elabori un informe de legalitat del funcionament de l'Oficina anticorrupció. Vostès proposen una qüestió que per a nosaltres és parcial i menys ambiciosa que el que nosaltres defensam. Per aquest motiu tampoc no hi donariem suport.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Martín. Correspon ara el torn al representant del Grup Parlamentari Ciudadanos, el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, presidenta. Sr. Gómez. Jo la veritat és que, primer de tot vull... vull entendre que vostès accepten... VOX accepta l'esmena del PP, que és substancialment molt diferent del plantejament que feis, però bé... Ho dic perquè aquí concretament fiscalització de la relació de contractes adjudicats i les retribucions salarials, i no diu res més. I aquí diu que entraria tot això i més, com la despesa corrent, etc., elaborar un informe general de fiscalització referit a l'Oficina, bla, bla, bla... Per tant, si entenc...

(Se sent de fons el Sr. Rodríguez i Farré de manera inintel·ligible)

... si acceptau jo ja dic que estaré... el nostre grup parlamentari es posiciona a favor de l'esmena, és a dir, si s'accepta, de l'esmena única del Partit Popular, i diré per què, lògicament argumentaré el perquè.

Faré un parèntesi a l'argumentació que ha fet el grup proposant a la justificació de motius; és interessant. Jo cada pic que veig això d'uns i els altres, eh?, per a una justificació a una proposició no de llei, on diu "un chiringuito de la izquierda" o tal, el rigor que posen vostès a una redacció d'una proposició no de llei és curiós. I dic d'una banda i l'altra, segons quines vegades, però concretament ho he vist ara, la primera vegada en una comissió que ho veig a una proposició no de llei.

En tot cas, Sr. Rodríguez, sí que té clares quines són les funcions; són les mateixes que la Fiscalia, i no faria falta una oficina anticorrupció si haguessin dotat, com es ve demanant, la Fiscalia i els jutges els recursos i el desplegament que els pertoca fer de fiscalització de total l'activitat pública i política; a més hi ha unitats especials anticorrupció fins i tot dins la Policia Nacional i la Guàrdia Civil, però no l'hem dotat, per tant, quan hi va haver tot allò s'havia de donar exemplaritat, allò de Llei de bon govern i de transparència, també es varen crear les oficines per a tots aquests casos de corrupció que partits polítics d'una i l'altra banda poden presumir de tenir un màster, no atorgat per cap universitat evidentment, però sí, per això va sortir l'Oficina Anticorrupció.

Nosaltres ens hem posicionat en contra sempre d'una oficina que trobàvem que era innecessària i el que era necessari és dotar els recursos que ja contempla la llei, i si pertoca que no fos un òrgan administratiu vinculat al pressupost de l'administració directa que ha de fiscalitzar sinó que, a més, fos un òrgan independent. En aquest cas seria els jutges i fiscals.

Tot i això el que és inqüestionable és que un òrgan que està finançat amb doblers públics ha d'estar fiscalitzat i ha d'estar fiscalitzat per un instrument que aquesta comunitat autònoma

té i que és molt eficaç, o nosaltres consideram que ho és, que és, va molt lent perquè no té recursos suficients perquè tenguí un informe d'un exercici que (...) exercicis i s'hagi d'anar quasi a tres o quatre exercicis enrere per informar a aquesta comissió, que és la Sindicatura de Comptes.

En tot cas, sí que estam, entenc que estau d'acord, a donar suport a la proposició no de llei en la línia que el Partit Popular ha redactat aquesta modificació de la iniciativa, del primer punt.

Quant a la utilitat o no, home, té coses a millorar, hi ha dues coses que ha posat en marxa i és una revisió, la Sra. Maria Antònia..., sí, Truyols, perdoni, i això que he vist la teva firma moltes vegades, però sí estarà d'acord que és un òrgan que prem un botó i Hisenda li remet tota la informació i més de la que ha demanat, tota, perquè l'Administració General de l'Estat té tota la informació que els hem demanat, tota, i més. Per tant, tota aquesta tramitació que hem fet..., però el més curiós ha estat és que la mateixa documentació que ens ha donat el Parlament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Li queda un minut.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

... ens l'ha demanada també l'Oficina Anticorrupció i, a més, quan hem anat, tenim un problema informàtic, eh!, d'això sí que hauríem de fer una PNL per com ha de funcionar l'oficina, no l'hem poguda registrar perquè no admetia el registre físic, cosa que quan no s'ha donat d'alta de manera firma telemàtica..., que jo entenc que jo no pugui registrar físicament quan estic quasi fora de termini perquè el sistema informàtic no funciona i l'aplicació tampoc, jo no la podia presentar físicament. És veritat que fa qüestionar aquest milió d'euros que té l'oficina com a pressupost.

En tot cas, és inqüestionable que s'ha de fiscalitzar. Per tant, nosaltres donarem suport, malgrat aquests matisos i aquestes aportacions que hem fet de cara a millorar el funcionament de l'oficina.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Juan Manuel Gómez. Passam ara el torn de paraula a la representant del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, la Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, nosaltres, des de MÉS per Mallorca, evidentment no podem donar suport a una iniciativa que té tota aquesta exposició de motius perquè evidentment ni vàrem estar d'acord en el moment amb totes les argumentacions que varen fer en el seu moment tant Ciudadanos com Partit Popular quan es va tramitar la Llei de

l'Oficina anticorrupció com ara on s'ha afegit aquest nou partit.

Per tant, des del punt de vista entenem que la motivació no té res a veure al final amb la proposta, amb la proposició de llei, per tant, des d'aquest punt de vista, amb aquesta total incoherència, no hi podem donar suport.

Evidentment, després sembla que aquestes esmenes que ha presentat el Partit Popular semblen que és perquè a correuita després que hagi vist la proposició que s'ha fet des dels grups de l'esquerra precisament aquesta proposta que s'ha fet a la Comissió d'Assumptes Institucional demanant que..., que es demana i que es debatrà, com han dit ja abans, que aquests controls de la Sindicatura que es facin a l'oficinasiguin anuals i siguin períodes, igual que a qualsevol altra institució perquè entenem que tant el Reglament com la Llei de creació de l'oficina es va fer a través de la Comissió d'Assumptes Institucionals. Per tant, entenem que el que diu la llei de la Sindicatura és que quan la Sindicatura faci els seus informes de l'oficina sí que hauran de venir aquí a debatre aquests informis que es facin de l'oficina. Evidentment en això hi estam d'acord.

Quan la Sindicatura faci els informes han de venir aquí a debatre'ls, en això coincidim, però ara bé, en el sentit de demanar que s'incorpori o que es facin aquests informes per part de la Sindicatura, entenem que també és una forma de completar el tràmit tant de creació com de reglamentació del funcionament d'aquesta oficina.

Per tant, des del nostre parer nosaltres no hi podem votar a favor, ja he dit, sobretot perquè la motivació no té res a veure amb la conclusió. Per tant, nosaltres com que amb la motivació estam totalment en contra, no hi podem votar a favor.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Campomar. No havent cap representant aquí en aquest moment del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes, passam el torn de paraula al representant del Grup Parlamentari Mixt, el Sr. Castells i Baró.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Bé, per alguna intervenció d'alguns dels portaveus parlamentaris m'ha semblat que més que estar a una comissió del Parlament estàvem en un grup d'ajuda mútua o de teràpia, no?, perquè cadascú explica doncs la seva història particular amb l'Oficina anticorrupció i, bé, doncs, jo també els explicaré la meva.

La veritat és que jo vaig perdre tot un matí, no sé si vaig estar setze vegades o divuit, però vaig perdre tot un matí per aconseguir introduir a l'aplicatiu la informació i vaig aprofitar per donar-me d'alta de la signatura electrònica i la veritat, tot i que realment vaig recordar-me molt de tots els diputats que havien impulsat aquesta oficina, la veritat és que quan vaig ser

capaç d'aconseguir-ho i culminar el procés vaig sentir-me molt satisfet i des de llavors he utilitzat la signatura electrònica, doncs, diverses vegades. O sigui, el temps que vaig perdre després l'he recuperat gràcies a l'Oficina anticorrupció. Bé, fins aquí el meu testimoni, diguem, com a grup de teràpia que sembla que també és aquesta comissió.

Jo els he de dir que pens que realment l'Oficina anticorrupció sí que és útil, sí que és útil, i els posaré un simil. La democràcia és molt cara, la democràcia és molt més cara que la dictadura, però en canvi els països més pròspers del món són democràcies i els països que més bé funcionen econòmicament són democràcies perquè la democràcia és molt cara, però la corrupció és caríssima.

Per tant, sí, és veritat, gastam 1 milió d'euros amb aquesta oficina, bé, no sé si és veritat, ho ha dit el portaveu de VOX i en aquest sentit li donaré el benefici del dubte, supòs que és una dada aproximada si més no.

Itampoc no és veritat que el que fal'Oficina anticorrupció ho pugui fer la Fiscalia perquè, com molt bé ha dit el portaveu de Ciudadanos, realment no ho fa perquè no ho pot fer. Per tant, nosaltres com a comunitat autònoma, què fem? Bé, posam la nostra aportació a una comunitat autònoma que ha tengut molts problemes de corrupció i cream un òrgan administratiu que pot fer unes investigacions preliminars i per tant li pot facilitar molt la feina a la Fiscalia, perquè evidentment si aquesta oficina anticorrupció troba indicis de delictes a qualsevol de les seves investigacions, pot i ha de posar-ho en mans de la Fiscalia, que evidentment és l'organisme que en cas d'existència d'un delictes hauria de tramitar-ho.

Per tant, jo sí crec que l'Oficina és útil, crec que tenim una història a aquesta comunitat autònoma molt lamentable, i tots l'hem d'assumir. Per tant, crec que és car, sí, però molt més car és no actuar contra la corrupció.

Crec, d'altra banda, i en això hi estic d'acord amb tots els grups de l'oposició, que evidentment aquest organisme ha de ser objecte de fiscalització, només faltaria. Entenc, per la il·lustració que ens ha fet sobre el tema el Sr. Costa, que li agraeisc, sobre la normativa aplicable a la seva esmena, que em sembla molt ben redactada i correcta, que aquesta fiscalització, diguem, és no automàtica sinó a instància de la comissió. Jo he trobat a faltar, per tant, que vostès ens aportessin algun motiu per justificar que una oficina que té tan poca història de vida i té tan poca activitat, perquè, bé, fa poc temps que s'ha creat, per tant, el seu recorregut és petit, si és que vostès consideren que hi ha algun indicati o hi ha alguna activitat que considerin que cal que nosaltres instem a aquesta fiscalització.

Cap de les tres intervencions dels grups de l'oposició que s'han mostrat partidaris de demanar aquesta fiscalització, a mi no m'han donat cap motiu pel qual haguem de demanar-la. Per tant, la postura del meu grup, en aquest moment, és oposar-nos a aquesta proposició no de llei. Si més endavant sorgeix algun fet del funcionament d'aquesta oficina, més enllà dels seus

salaris, que és una discussió política, però que no justifica una sol·licitud d'intervenció o de fiscalització, si en algun moment sorgeix algun element que faci aconsellable que demanem aquesta fiscalització, no dubtin que el meu grup hi donarà suport, però perquè sí, perquè simplement estam en contra de l'Oficina anticorrupció, ho sento, però amb aquest argument nosaltres no podem estar-hi d'acord.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Castells. Ja per últim passam la paraula a la representant del Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Truyols.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

Sí, bona tarda, Sra. Presidenta, moltes gràcies. Bona tarda a tothom. Bé, nosaltres no donarem suport a aquesta proposició no de llei perquè, com deia la representant del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, tampoc no estam gens d'acord amb l'exposició de motius. Nosaltres sí que creiem en l'existència d'aquest organisme.

I la veritat que sorprèn bastant que tant el PP com Ciutadans com VOX defensen aquí el que no fan altres comunitats autònomes, perquè és veritat que a nivell estatal comunitats autònomes que tenen una oficina anticorrupció són Catalunya, València, Illes Balears, Aragó i Navarra, però també és veritat que tenen previsió de crear-la Castella-Lleó, mir a VOX expressament, governen en coalició, Andalusia i Madrid, PP i Ciutadans.

Per tant, m'estranya repetesc, perquè defensen aquí el que no fan a altres comunitats autònomes. De fet fins i tot, VOX va presentar el juny del 2015 una proposició de llei relacionada amb el tema de protecció integral dels denunciants de corrupció i en aquesta proposició de llei proposava crear una autoritat independent de protecció dels denunciants de corrupció i aquesta llei es diu textualment, ho llegesc: *"hay que mencionar igualmente como antecedentes los órganos similares de lucha antifraude y contra la corrupción institucional, creados en el ámbito europeo, nacional o autonómico. Lo cual sirve al efecto de subrallar la importancia del organismo y justificar su necesidad y oportunidad"*. Paraules de VOX.

Per tant, estranya que en el cas d'aquí de les Illes Balears parlin de "xiringuitos" i a nivell estatal presentin aquesta proposició de llei i el que facin és defensar tot el contrari, l'existència d'aquestes oficines anticorrupció. Oficines anticorrupció que per cert, hauríem d'anar a l'any 1974, la primera es va crear a Hong Kong, tenim una Oficina Anticorrupció Europea (OLAF). I després sí que estranya que no hi hagi una oficina anticorrupció a nivell estatal, sinó que hem de passar a un nivell territorial, més territorialitzat en aquest cas, per trobar oficines anticorrupció, repetesc, les tenim a Catalunya, València, Illes Balears, Aragó i Navarra.

Bé, seguint amb el que deia el Sr. Costa, és veritat que la Llei 4/2004, en el seu apartat 10.2, estableix que és el Parlament el que pot promoure l'activitat fiscalitzadora, no només de la Sindicatura de Comptes, sinó també referida a qualsevol òrgan que pugui ser perceptor o beneficiari d'ajuts públics. I l'article 61 del Reglament del funcionament de l'Oficina Anticorrupció, determina que és la intervenció general de la comunitat autònoma qui controlarà, diu textualment: "els actes de gestió econòmica financera i pressupostària" i que el control extern correspon a la Sindicatura de Comptes.

Jo crec que hem d'anar més enllà, no estam d'acord per tant, amb aquesta proposició no de llei, com deia pel tema de l'exposició de motius, sinó que hem d'anar més enllà i no ens hem de limitar a fer una auditoria dels comptes, una auditoria econòmica financera i pressupostària, sinó que hauria de ser auditada l'Oficina Anticorrupció, com està auditat qualsevol organisme, o qualsevol òrgan de la CAIB. I per tant, demanàriem una auditoria de compliment de la legalitat.

I bé, li record que la Intervenció de la comunitat ja va fer una auditoria, va apostar per una auditoria externa en relació a l'Oficina Anticorrupció i aquesta auditoria va abastar no només el compte del resultat econòmic i patrimonial, sinó també l'estat de canvis en el patrimoni d'aquesta entitat, l'estat de fluxos d'efectiu i la liquidació del pressupost. Com també la memòria dels comptes anuals, com no podria ser. Ens podríem referir a altres organismes, sigui l'Agència Tributària de les Illes Balears...

LA SRA. PRESIDENTA:

Un minut.

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

... la Universitat de les Illes Balears, com organismes que també són auditats. I repetesc, crec que la proposta del Partit Popular és parcial, perquè hauríem de fer una auditoria més ampla i arribar fins allò que és el compliment de legalitat.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Truyols. Ara me toca preguntar si volen suspendre la sessió o no fa falta, senyors representants. Podem continuar?

LA SRA. TRUYOLS I MARTÍ:

Bé, es podria millorar, però repetesc, també negam un poc la major. No estam d'acord amb l'exposició de motius i és el plantejament tant de...

LA SRA. PRESIDENTA:

Perdó, senyors diputats, tinguin en compte que no se'ls escolta. Volen vostès suspendre la sessió uns minuts o continuem? Representant de VOX, no, continuem.

Llavors passem el torn de paraula al representant del grup proposant, el Sr. Rodríguez, en nom del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears.

EL SR. RODRÍGUEZ I FARRÉ:

Gracias, Sra. Presidenta. A ver, la exposición de motivos es un recurso fácil, es decir, todos ponemos en la exposición de motivos muchas florituras, pero al final lo que votamos es el artículo. Pero, pero yo resumo su postura, MÁS, PSOE y Podemos, el Gobierno de la transparencia, bajo ningún concepto aceptará ningún tipo de transparencia. Esto es lo que queda claro, porque, independientemente de lo que pone la exposición de motivos, nosotros no hemos pedido el cierre de esa oficina, ni su clausura, estamos pidiendo que se audite, porque me decía el Sr. Castells, si en algún momento hubiera algún indicio, nosotros lo apoyaríamos. Perdona, es que la manera de saber si hay algún indicio es que se audite, o nos tenemos que enterar algún día por la prensa, como nos hemos enterado desgraciadamente de otros casos. Precisamente estamos aquí para hacer esto y lo único que estamos pidiendo es que alguien tan poco sospechoso como la Sindicatura de Cuentas, audite este organismo. No veo esta oposición, más allá de que la propuesta sea de VOX.

Y quiero decirle a mi querido compañero de Ciudadanos, cuando dice "es que siempre usáis la palabra "chiringuito". Catón el viejo, hablara de lo hablara en sus discursos en el Senado de Roma, siempre acababa con una frase, "*Carthago delenda est*" y "Cartago debe ser destruida", hablaran de lo que hablaran, de agricultura, de tierras, de lo que fuera, siempre incluían estas palabras "y Cartago debe ser destruida".

Nosotros es verdad, utilizamos recurrentemente esta palabra, porque sí consideramos que es un chiringuito, pero no se equivoquen, no consideramos que sea un chiringuito simplemente porque no vemos claras sus competencias, sino porque no ha hecho nada, porque le puedo asegurar que si la Oficina Anticorrupción hubiera llevado a cabo algún tipo de actividad, si hubiera inmiscuido en temas como por ejemplo el tan debatido en esta cámara del avión ambulancia y sus contratos digamos más o menos discutibles, etc., es que yo le aplaudiría hasta con las orejas. El problema es que no ha hecho nada, absolutamente nada. El día que ustedes me demuestren que esa oficina ha actuado realmente en algún caso de corrupción, o ha impedido algún caso de corrupción, le puedo asegurar que yo seré el primero que vendré a flagelarme a esta comisión a decir, qué equivocado estaba y cuanta razón tenían ustedes.

Muchas gracias, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Rodríguez. Sí que quiero aclarar que lo que se va a pasar a votar al final es la enmienda en la totalidad del Partido Popular. ¿Están de acuerdo todos?

Llavors una vegada acabat el debat, passem a votar la proposició no de llei RGE núm. 140/20, amb l'esmena completa (...) del Partit Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

LA SRA. SECRETÀRIA:

5 vots a favor, 7 en contra, cap abstenció.

LA SRA. PRESIDENTA:

En conseqüència, queda la rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 140/20, relativa a informe de fiscalització de la Sindicatura de Comptes, respecte de les retribucions salarials i contractes de l'Oficina de la Prevenció i Lluita contra la corrupció de les Illes Balears.

No havent-hi més assumptes, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS
